

Sygn. akt VU 555/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 maja 2016r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

VU 555/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przeliczył emeryturę wnioskodawczyni J. O. od dnia 1 lutego 2016 roku. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji, zawidencjonowanego na koncie wnioskodawczyni do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwania życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczym na emeryturę. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 136.652,44 zł, a średnie dalsze trwanie życia - 249,40 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wniosła 547,92 zł. Przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono zwiększenie z tytułu opłacania przez wnioskodawczynię składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres 19 lat i 8 dni. Zwiększenie to wyniosło 167,46 zł. Łącznie świadczenie ze zwiększeniem rolnym wyniosło 715,38 zł przed waloryzacją. Organ rentowy wskazał, że choć tak ustalona emerytura jest niższa od najniższej emerytury, wynoszącej 880,45 zł, to nie podlega podwyższeniu, ponieważ wnioskodawczym nie udowodniła okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 21 lat.

Od decyzji tej wnioskodawczyni odwołała się w dniu 28 czerwca 2016 roku. Podniosła, że nie zgadza się z ustaloną przez organ rentowy wysokością jej emerytury, a w szczególności w związku z pracą w rolnictwie, która była pracą ciężką. Na rozprawie w dniu 25 października 2016 roku wnioskodawczyni dodatkowo wskazała, że nie zgadza się z przepisami dotyczącymi obliczania tzw. zwiększenia rolnego, ponieważ przepisy te są krzywdzące.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. O., urodzona w dniu (...), wystąpiła w dniu 29 lutego 2016 roku z wnioskiem o emeryturę.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 – w aktach ZUS)

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni J. O. prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2016 roku. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji, zewidencjonowanego na koncie wnioskodawczyni do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowiła równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwania życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczym na emeryturę. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 136.652,44 zł, a średnie dalsze trwanie życia - 249,40 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 547,92 zł

Organ rentowy wskazał, że choć tak ustalona emerytura jest niższa od najniższej emerytury, wynoszącej 880,45 zł, to nie podlega podwyższeniu, ponieważ wnioskodawczym nie udowodniła okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 21 lat. Do emerytury przyznano jednorazowy dodatek pieniężny w wysokości 400 zł na podstawie decyzji o przyznaniu jednorazowego dodatku pieniężnego.

(dowód: decyzje z dnia 22 kwietnia 2016 roku k. 26-27, 30 – w aktach ZUS)

W dniu 17 maja 2016 roku wnioskodawczyni wniosła o przeliczenie emerytury i uwzględnienie okresu opłacania składek na (...). Do wniosku załączyła zaświadczenie wystawione jej przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

(dowód: wniosek o przeliczenie emerytury k. 31-32 – w aktach ZUS)

Wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 8 października 1991 roku do 8 października 2010 roku. Z tego tytułu opłaciła za składki na ubezpieczenie społeczne rolników.

(dowód: zaświadczenie k. 33-34 – w aktach ZUS)

W następstwie wniosku z dnia 17 maja 2016 roku ZUS wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję.

(dowód: decyzja z dnia 24 maja 2016 roku k. 39-40 – w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Wnioskodawczyni kwestionuje w niniejszej sprawie wysokość emerytury ustalonej zaskarżoną decyzją. W odwołaniu, jak i w toku procesu wnioskodawczyni wskazała jednak jedynie, że wysokość tę uważa za krzywdzącą, a w szczególności zbyt niską i krzywdząca jest, zdaniem wnioskodawczyni, wysokość zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Żadnych innych zarzutów do zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni nie sformułowała.

Wysokość emerytury wnioskodawczyni ustalona została decyzją z dnia 22 kwietnia 2016 roku na podstawie przepisu art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887), zwanej dalej ustawą. Decyzji tej wnioskodawczyni nie zaskarżyła. Należy więc jedynie wskazać, że w myśl powyższego unormowania emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Podstawę obliczenia emerytury, w myśl art. 25 ust. 1 ustawy, stanowi zaś kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz

kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W przypadku wnioskodawczynie (która od dnia 8 października 1991 roku podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników), podstawę obliczenia jej emerytury stanowiła kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji, zewidencjonowanego na koncie wnioskodawczynie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wnioskodawczynie wyniosła 136.652,44 zł, a średnie dalsze trwanie życia - 249,40 miesięcy. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 547,92 zł.

I taka też wysokość emerytury wyliczona jest również w zaskarżonej decyzji, albowiem we wniosku z dnia 17 maja 2016 roku wnioskodawczynie wniosła jedynie o przeliczenie świadczenia, wnosząc o uwzględnienie okresu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Organ rentowy ustalił więc zwiększenie z tytułu opłacania tych składek, przy czym wysokość tego zwiększenia obliczył z zastosowaniem art. 26a ustawy.

W myśl tego przepisu wysokość emerytury ustalonej zgodnie z art. 26 ulega zwiększeniu za okresy opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników i ubezpieczenie emerytalno-rentowe, o których mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników. Zwiększenie to ustala się według zasad wymiaru części składkowej emerytury rolniczej przewidzianych w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników na podstawie zaświadczenia Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o okresach opłacania składek. Zwiększenie to przyznaje się ubezpieczonemu, który legitymuje się okresami, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, krótszymi niż 25 lat (ust. 3).

Powyższe oznacza zwiększenie o 1% emerytury podstawowej za każdy rok opłacania składki na ubezpieczenie społeczne rolników, a to zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016 r. poz. 277). Emerytura podstawowa to – stosownie do art. 6 pkt 7 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników – kwota miesięcznej najniższej emerytury, określona w przepisach emerytalnych. Jej wysokość wynika z komunikatu prezesa ZUS zamieszczonego w Monitorze Polskim. Ogłaszana jest co najmniej na 7 dni roboczych przed najbliższym terminem waloryzacji i w ogłoszonej wysokości przysługuje od terminu waloryzacji (art. 94 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Kwota najniższej emerytury wynosiła od dnia 1 marca 2015 roku do dnia 29 lutego 2016 roku 880,45 zł, zaś wnioskodawczynie opłacała składki na ubezpieczenie społeczne rolników przez 19 lat i 8 dni, to jest od dnia 8 października 1991 roku do dnia 8 października 2012 roku. Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że organ rentowy obliczył wysokość zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez wnioskodawczynie prawidłowo na kwotę 167,46 zł i jednocześnie prawidłowo wyliczył wysokość świadczenia łącznie na kwotę 715,38 zł przed waloryzacją. Jednocześnie nie było podstaw do podwyższenia świadczenia wnioskodawczynie do kwoty najniższej emerytury, a to na podstawie art. 87 ustawy.

Wydanie przez organ rentowy zaskarżonej decyzji nastąpiło zatem na podstawie obowiązujących przepisów prawa i doprowadziło do wyliczenia w sposób prawidłowy – na podstawie przedłożonych dokumentów - wysokości emerytury.

I dlatego, Sąd Okręgowy na podstawie art. art. 477¹⁴§ 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.